

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6660/2539

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย กฤษฎา บุญขึ้นจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี พ.ศ. 2539 ใช้บังคับมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2539 และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆเมื่อคดีฟังได้ว่าจำเลยพ้นโทษในความผิดฐานลักทรัพย์ไปก่อนวันที่ 9 มิถุนายน 2539 ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับจำเลยจึงได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวซึ่งถือว่าจำเลยไม่เคยถูกลงโทษในความผิดนั้นมาก่อนจึงไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 67, 102 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 92 วรรคกลาง และเพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 67 จำคุก 2 ปีเพิ่มโทษหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 92 เป็นจำคุก 2 ปี 8 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่งคงจำคุก 1 ปี 4 เดือน วรรคกลางจำเลย อุทธรณ์ ขอให้ รอการลงโทษศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนจำเลย ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยฎีกาว่า ถึงแม้ศาลแขวงพระนครเหนือจะมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยในคดีก่อนเป็นเวลา 20 วันก็จริง แต่ศาลแขวงพระนครเหนือก็ได้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษกักขังไปแล้ว จึงเท่ากับว่าจำเลยมิได้ต้องโทษจำคุก การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาเพิ่มโทษจำคุกแก่จำเลยหนึ่งในสามเป็นการไม่ชอบกันปรากฏว่า ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี พ.ศ. 2539 ใช้บังคับ มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ 9 มิถุนายน 2539 และได้ พ้นโทษ ไปแล้ว ก่อน หรือ ใน วันที่ พระราชบัญญัตินี้ ใช้ บังคับ โดย ให้ ถือว่า ผู้นั้น มิได้ เคย ถูกลงโทษ ใน กรณี ความผิดนั้น ๆ เมื่อ คดี ฟังได้ ว่า จำเลย พ้นโทษ ใน ความผิด ฐาน ลักทรัพย์ตาม คดีอาญา หมายเลขแดง ที่ 7002/2535 ของ ศาลแขวง พระนคร เหนือไป ก่อน วันที่ 9 มิถุนายน 2539 ซึ่งเป็น วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ จำเลย จึง ได้รับ ประโยชน์ จาก พระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่ง ถือว่า จำเลย ไม่เคย ถูกลงโทษ ใน ความผิด นั้น มา ก่อน จึง ไม่อาจเพิ่มโทษ จำเลย ได้

คดี ไม่จำต้อง วินิจฉัย ฎีกา ของ จำเลย เพราะ ไม่ทำให้ผล ของ คดี เปลี่ยนแปลงพิพากษาแก่เป็น
ว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 67
จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 ปีนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ยงยุทธ ธารีสาร · ยรรยง ปานูราช · นิวัฒน์ แก้วเกิดเคน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6660/2539>